

fiatalok feketén-fehéren young architects' generation 2015

név/name: MM csoport: Szigeti Nóra, Bujdosó Ildikó, Fajcsák Dénes, Lukács Eszter, Albert Farkas,
Polgárdi Ákos, Roth János DLA, Szabó Levente DLA

terv/design: Trefort-kerti emlékmű - Nevek a fugában/Trefort-garden monument – Names in the mortar joints

helyszín/location: ELTE Trefort-kert, 1088 Budapest, Múzeum krt. 6-8.

tervezés éve/year: 2014

CODE: 3709

Nevek a fugában

2014 elején az ELTE Bölcsészettudományi Kara meghívásos építészeti tervpályázatot írt ki egy emlékmű megvalósítására. Az Egyetem méltó módon és helyen akart megemlékezni a második világháború következtében elhunyt tanáraitól és diákjairól. A tervpályázaton az ÉME Mesteriskola XXII. ciklusának hallgatói és mesterei vettek részt. A nyertes pályamű 2014 novemberében készült el. A kutatások során eddig fellelt 198 áldozat neve és főbb személyes adata bronz rudakra vésve épült be a kampusz két téglalapú épületének fugáiba. A nevek tapintható közelségben, 6 mm-es e célra tervezett Trefort Grotesk betűtípussal követik egymást. Homogén és random elhelyezkedésük az áldozatok eltérő, személyes tragédiáit hivatott kifejezni. A nongratív emlékmű nélkülöz minden központosított, egyértelműsített üzenetet, narratívát, kerüli a heroizmust, lehetővé téve egyfelől a különböző megközelítésmódokat, másfelől szinte észrevétlenül marad a távolmaradó számára. Az egyetlen vonalból álló jel léptéke egyszerre monumentális (majdnem 280 m hosszú) és rejtőzködően kicsi (alig 1 cm magas). Egyetlen kiemelt hely kijelölése helyett az egész kerten végigfut. Az épületfalakkal való monolitikus egybeépülése, szervesülése kifejezheti az együvé tartozást, deklarálhatja, hogy az Egyetem azonos saját történetével. Az egész jel egy nyitott folyamat: akár a konkrét nevek megtalálása, akár az értelmezés (közel kell menni, le kell hajolni, végig kell olvasni) lehetővé teszi és feltételezi a néző személyes emlékezését.

Names in the mortar joints

At the beginning of 2014, ELTE University announced a restricted design competition for a memorial on the site of Trefort-Garden. The university wanted a dignified way and location for commemorating its teachers and students killed during World War II. Students and masters of EME Master School of Architecture (c. XXII) attended the competition. The winning design was completed in November 2014. The names and personal data of the 198 victims, which have been found during the ongoing research, were carved into bronze rods and were installed into the mortar joints of two brick buildings of the campus area. The names are written in tactile proximity, in 6 mm Trefort Grotesk font designed for the memorial, and are listed randomly, which expresses the separate, personal tragedies of the victims. The non-narrative monument lacks one centralized clear message, narrative or heroism, thus enables various interpretations, but can remain invisible for the uninterested eye. The single line sign is huge (nearly 280 m long) and concealingly small (barely 1 cm high) at the same time. Instead of allocating one specific place, it runs through the whole garden. The monolithic integration and organic connection to the walls may express togetherness, and declare that the university identifies with its own history. The total sign creates an open linear process: finding certain names, its reception (going close, leaning down, reading it) assumes and requires the viewer's personal act of remembrance.

